

Grund der kan være til i den Henseende at gøre om paa Ministeriets Forslag. Nu hører jeg imidlertid, at ogsaa det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) er af den Mening, at det, der var foreslaaet, ikke kunde sættes i Forbindelse med de Udtalelser overfor Hæren, som det ærede Medlem paatalte, og der bliver sagt mig fra Ministeriets Side, at dette heller ikke har været Tanken, der har kun været Tale om andre Forsvarsmidler; og da i alt væsentligt det, Lovforslaget tilsigtede, vil være naaet med den Affattelse, i hvilken det nu foreligger, mente man, at der ikke var Grund til i den Henseende at gøre nogen Forandring. En Forandring vilde formodentlig heller ikke kunne gennemføres, naar det Parti, som det ærede kongevalgte Medlem havde Ordet for, og de to andre Partier, som har udtalt sig, er imod det, og under disse Forhold skal jeg ikke insistere paa at faa Ændringsforslag frem. Men jeg tror, at jeg har været berettiget til at gaa ud fra, at det var en Forringelse og, som jo ogsaa et æret Medlem fra Højre har udtalt, en væsentlig Forringelse, der er sket, og det forekom mig ikke, at Tiden er til at foretage Forringelser paa dette Omraade. Der kunde snarere være Grund til at foretage Skærpelser.

Goos: Jeg tror ligesom det ærede Medlem (J. Pedersen), som nys havde Ordet, at det er i nogen Grad en Forringelse af Lovforslaget, at man har indskrænket det til kun at gælde „Anlæg“. Men paa den anden Side er der jo en vis Elasticitet i dette Udtryk „Anlæg“, lige saa megen Elasticitet, som der er i Udtrykket „Forsvarsmidler“, og jeg mener, saaledes som det er udtalt af den højtærede Justitsminister, at særlig Flaaden, vore store Kampskibe og deres Tilbehør, maa høre ind under „Forsvarsanlæg“. Jeg tvivler ikke paa, at ved et eventuelt Sagsanlæg vilde de fra Domstolens Side betragtes som „Anlæg“. Jeg mindes fra tidligere Tid, at en senere Marineminister, Admiral Jöhnke, en Tid lang udtalte sig i høj Grad til Gunst for de saakaldte „flydende Forter“; det husker det ærede Medlem ogsaa. Ingen vilde dog være i Tvivl om, at disse „flydende Forter“ var Forsvarsanlæg. Nu adskiller Flaadens Kampskibe sig ikke saa væsentligt fra disse, at de ikke med god Føje kan gaa ind under samme Begreb. Med Hensyn til det mindre betydelige, Geværer, Kanoner, næres der vist ikke nogen egentlig Frygt fra Militærets Side for, at Afbildninger skulde skade.

Uagtet jeg derfor tror, at der er sket en Forringelse, og at det var godt, om Lovforslaget havde en videre Ramme, mener jeg dog i Henhold til, hvad den højtærede Justitsminister nys udtalte, at der ikke er nogen Fare for det virkelige Liv ved at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu er blevet vedtaget af Folketinget, skønt jeg hellere havde set det i en bedre Skikkelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i Lov om Beskyttelse af Varemærker Nr. 52 af 11. April 1890, Patentlov Nr. 69 af 13. April 1894 samt Lov om Beskyttelse af Mønstre Nr. 107 af 1. April 1905.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Det Forslag til Lov, som nu foreligger til Behandling i det høje Ting, og som jeg skal tillade mig at anbefale til hurtig Fremme, er gennemført i Folketinget i dets Møder i Dag. Der foreslaas i dette Lovforslag at give Handelsministeren Bemyndigelse til indtil videre at fastsætte Lempelser med Hensyn til de Frister, som er fastsatte dels i Loven om Beskyttelse af Varemærker, dels i Patentloven og dels i Loven om Beskyttelse af Mønstre. De i disse Love fastsatte Frister angaar dels Erlæggelsen af den Betaling, som Indehaver af Varemærker, Varemønstre og Opfindelser maa udrede for at erholde den Beskyttelse, som Loven vil kunne give dem, og dels er der fastsat visse Frister for Foretagelsen af Handlinger, som er fornødne under Ansøgnernes Behandling. Der vil, saaledes som disse Love er affattede, ikke være nogen Mulighed for at indrømme Lempelser i disse Frister eller at give yderligere Henstand, selv ikke naar Fristernes Overskridelse skyldes saa ekstraordinære Forhold som dem, hvorunder vi nu lever, hvor blandt andet Postbesørgelsen kan lægge væsentlige Hindringer i